

Szakedolgozati útmutató

1. MI A SZAKDOLGOZAT?

„A szakdolgozat olyan jelentős volumenű, önálló szakmai munkán alapuló tanulmány, amelynek témáját a szaktanszék, illetve a hallgató kezdeményezésére a látogatott szak tudományterületéről jelölik ki. Tükrözi a hallgató tájékozódását a témára vonatkozó hazai és nemzetközi szakirodalomban, valamint szakmai ítélőképességét az eredmények elemző, kritikai és összegző áttekintése során. A tényfeltárás és /vagy az értelmezés területén szakmailag értékelhető (új) eredményt nyújt, és ilyen módon dokumentálható, hogy a hallgató elsajátította és alkalmazni tudja a tudományterület fogalmi eszközeit és módszereit. A szakdolgozatnak meg kell felelnie a szakmai közleményekkel kapcsolatban az adott tudományterületen támasztott formai követelményeknek is. (...) A szakdolgozatra vonatkozó sajátos követelményeket az egyes szakok képesítési követelményei tartalmazzák.” (129/2001. (VII. 13.) Korm. rendelet. KÓDEXPRESSZ 21/2002. 15116. lap.

2. ÁLTALÁNOS FORMAI KÖVETELMÉNYEK

1. A szakdolgozatot számítógépes szövegszerkesztővel kell készíteni, A/4-es méretű, 80 g/m² tömegű, fehér papírlapokra, egyoldalas nyomtatással.
2. Margók: bal margó 3 cm (a kötés számára), jobb 2,5 cm, felső 2,5 cm, alsó 2,5 cm.
3. Sorköz: főszövegben 1,5 (kivéve a szó szerinti idézeteket: lásd ott!), lábjegyzetben: szimpla. A bekezdés első sorának behúzása: 1 cm.
4. Betűtípus: Times New Roman betűcsalád. Alapelv: egy dolgozat – egy betűtípus. magyar ékezetes betűket kell használni, tehát a kalapos és hullámos kettős ékezetek használata tilos!
5. Betűméret: Főszöveg: 12; idézet: 11; lábjegyzet: 10
6. Oldalszámozás: folyamatos, arab számok, oldal alján, jobbra igazítva.
7. Élőfej, élőláb alkalmazása - szükség esetén.

3. KÖTÉSBORÍTÓ

A szakdolgozatot keménytáblás kötésben, fekete táblaborítóval, aranszínű szöveggel kell bekötetni. A szakdolgozat borítóján fel kell tüntetni a szakdolgozat készítőjének nevét, és az évet, valamint középre „Szakedolgozat” feliratot.

4. CÍMOLDAL

A szakdolgozat címoldalán fel kell tüntetni a főiskola, a tanszék és a szak nevét, a dolgozat címét, dolgozat készítőjének nevét a konzulens oktató nevét és főiskolai beosztását, tanszékét, a dolgozat készítésének évét.

Lásd: 1. sz. melléklet.

A szakdolgozat címe legyen rövid, tömör, pontosan és egyértelműen jelezze a kidolgozásra választott témát. Ne ígérjen többet, mint amit maga a szakdolgozat nyújt.

5. MOTTÓ ÉS AJÁNLÁS

A mottó és az ajánlás nem lényegi része a dolgozatnak. A mottó akkor célszerű alkalmazni, ha az idézet hatásos és a témához kapcsolódik. A mottó önálló oldalon szerepeljen és tartalmazza az idézet forrását.

6. TARTALOMJEGYZÉK

A szakdolgozatot tartalomjegyzékkel kell ellátni, melyet a dolgozat elejére a címlap után, a bevezetés elé kell elhelyezni. Elkészítése során célszerű a szövegszerkesztő automatikus tartalomjegyzék-készítőjét használni. Nyomtatás előtt mindig fel kell frissíteni a tartalomjegyzéket!

7. A SZAKDOLGOZAT FELÉPÍTÉSE

– A **bevezetés** tartalmazza a témaválasztás indoklását, körvonalazza a megoldásra váró elméleti és gyakorlati kérdéseket, feladatokat, problémákat. Nem tévesztendő össze az ún. irodalmi áttekintéssel, amely szintén (lehet) a diplomamunka egy része.

– A **tárgyalási** rész – mint a szakdolgozat fő része – tartalmazza a bevezetésben megfogalmazott kérdésekre, problémákra adott válaszokat, megállapításokat. Terjedelmi és tartalmi okokból célszerű ezt a részt fejezetekre, illetőleg alfejezetekre, szakaszcímekre és pontcímekre osztani.

– A **befejező** részben az eredmények összegzése, a felvetett kérdésekre adott válaszok rendszerezése, a téma további vizsgálatának lehetőségei szerepeljenek. Ez a rész a kézirat legfontosabb és leginformatívabb része. Használjunk rövid mondatokat. Célszerű, ha gondolatainkat 4-5 pontba csoportosítjuk.

8. A CÍMRENDSZER

A szakdolgozat szövegét fejezetekre, alfejezetekre, ha szükséges szakaszokra, pontokra tagoljuk:

1. rendű cím: fejezetcím,
2. rendű cím: alfejezetcím,
3. rendű cím: szakaszcím,
4. rendű cím: pontcím.

A címrendszer egyes elemei tipográfiai is különböznek. Kivétel a tisztán numerikus tagolású címrendszer: ebben az esetben a címrendszer a főszöveg formázását követi.

Fontos, hogy a címrendszer mélysége megfeleljen a szakdolgozat terjedelmének. Fejezetben belül csak akkor nyitunk alfejezetet, ha abból legalább kettő lesz. Ugyanez érvényes az alfejezetben belüli szakaszra, s a szakaszon belüli pontra.

Egy példa a numerikus és a formázott címrendszer ötvözésére:

Fejezetcím:

Példa a formázásra: középre igazítva, 16-os betűméret, nagykapitális például:

1. PÁLOS MISSZIÓK MAGYARORSZÁGON

Alfejezetcím:

Példa a formázásra: balra igazítva, 14-es betűméret, kiskapitális például:

1.1 A MISSZIÓK KEZDETEI

1.2 AZ APOSTOLI PREFEKTÚRA FELÁLLÍTÁSA

1.3 A MISSZIÓK FÉNYKORA

1.4 A MISSZIÓK HANYATLÁSA

Szakasz cím

Példa a formázásra: balra igazítva, behúzás balról: 0,5 cm 12-es betűméret, kurzivált például:

1.1.1 Vanoviczi János római tanulmányai

1.1.2 Vanoviczi missziószervező munkássága

1.1.3 A misszió korai szakaszának sajátosságai

Szükség esetén alkalmazható még a

Pontcím:

Példa a formázásra: balra igazítva, behúzás balról: 1 cm, 12-es betűméret

1.1.1.1 Vanoviczi előzetes tanulmányai

1.1.1.2 Rómába érkezésének körülményei

1.1.1.3 Tanulmányi előmenetele

9. ARÁNYOK

Arányszámok a részek között: 1:6:1 Például egy 40 oldalas szakdolgozat arányai: bevezetés kb. 5 oldal, tárgyalás: kb. 30 oldal, befejezés: kb. 5 oldal.

10. IDÉZETEK

Alapszabály az, hogy a szó szerinti idézeteket idézőjelek közé tesszük. A szakdolgozatban kétféle idézőjel használandó: a „macskaköröm” és a »lúdláb«.

Az idézőjel alul nyit, fölül zár („”), a nyitó idézőjel tapad az utána következő betűhöz, írásjelhez, a záró idézőjel pedig az előtte lévő betűhöz, írásjelhez. Ha az idézet belül még egy idézőjellel van szükség, hegyével befelé forduló jelpárt (lúdláb) használunk.

A szó szerinti idézeteket kétféleképpen illesztjük be a főszövegbe:

1. Ha két-három sornál rövidebb az idézet, akkor a főszövegbe folyamatosan illesztjük be. Idézet-jellegét kiemelhetjük azzal is, hogy kurziváljuk.
2. Amennyiben két-három sornál hosszabb szöveget idézünk, akkor:
 - új bekezdés, behúzás jobbról és balról 1 cm, szimpla sorköz, 11-es betűméret, térköz: előtte és után 12 pt.

Az idézetet bezáró idézőjel után következik a lábjegyzet-hivatkozás. Ha az idézetet megszakítjuk, akkor azt a következőképpen jelöljük: (...)

Lásd: 3. sz. melléklet

A szó szerinti idézetek aránya lehetőleg ne haladja meg a főszöveg (jegyzetek és mellékletek nélkül) 5 %-át. Ebből a szempontból nem számítanak szó szerinti idézetnek a filológiai elemzésre kiválasztott szövegek (Szentírás, egyházatyák írásai, stb.) és az egyházi kánonok.

Az idézőjel és hivatkozás nélküli szó szerinti idézet, a plágium, súlyos etikai vétség. Plágium az is, ha az idézet egyes szavainak sorrendje kerül megváltoztatásra, vagy bizonyos szavak helyett szinonimák kerülnek alkalmazásra.

11. IRODALOMJEGYZÉK

Az irodalomjegyzékben felsorolásra kerülnek azok a könyvek, szócikkek, kéziratok stb. (és csak azok!), amelyeket a szakdolgozat készítése során részben vagy teljes egészében elolvastunk, felhasználtunk. Az irodalomjegyzék célja a visszakereshetőség és nem a minél bonyolultabb leírás.

Terjedelmesebb irodalomjegyzék esetén célszerű a felhasznált műveket valamilyen szempont szerint csoportosítani. Lexikonok, forráskiadások, folyóiratok, gyűjteményes kötetek, könyvek, elsődleges irodalom, másodlagos irodalom, stb.

A bibliográfiai tételek alfabetikus sorrendben követik egymást. Igazodási pont a bibliográfiai tétel első adateleme (többnyire a szerző vezetéknéve, vagy a cím első betűje).

A bibliográfiai leírás egyes részeiben különbözik a lábjegyzetekben használatos leírástól.

Példák az irodalomjegyzékben alkalmazandó bibliográfiai leírásra:

Könyvek:

Egyszerzős:

BITSKEY ISTVÁN: *Hungariából Rómába. A római Collegium Germanicum Hungaricum és a magyarországi barokk művelődés*, Budapest 1996.

Egyszerzős – sorozatban:

TÜRK FRIGYES: *Egri suffraganeusok, püspöki helyettesek*, Adatok az egri egyházmegye történelméhez, vol. IV (szerk. Leskó József), Eger 1907.

Egyszerzős többkötetes:

ZSILINSZKY MIHÁLY: *A magyar országgyűlések vallásügyi tárgyalásai a reformációtól kezdve*, I–IV. köt., Budapest 1897.

Egyszerzős többkötetes - eltérő adatokkal:

BUNYITAY VINCE: *A váradi püspökség története*, I–IV. köt., vol. I–III: Nagyvárad 1883–1884, vol. IV: (szerk. Málnási Ödön), Debrecen 1935.

Kétszerzős:

TÜSKÉS GÁBOR – KNAPP ÉVA: *Az egyházi irodalom műfajai a 17–18. században. Tanulmányok*, Budapest 2002.

Kettőnél több szerző esetében

FIORANI, LUIGI e altri: *Riti, cerimonie, feste e vita di popolo nella Roma dei Papi*, Bologna 1970.

Egyszerzős - többkötetes

MIHALOVICS EDE: *A katolikus prédikáció története Magyarországon*, I–II. köt., Budapest 1900–1901.

Többszerzős - többkötetes:

MAYEUR, JEAN-MARIE – PIETRI, CHARLES – PIETRI, LUCE – ANDRÉ, VAUCHEZ – VENARD, MARC (hrsg. von): *Geschichte des Christentums. Religion, Politik, Kultur*, 1-13 Bände, Freiburg–Basel–Wien 1990–1998.

vagy

MAYEUR, JEAN-MARIE und andere (hrsg. von): *Geschichte des Christentums. Religion, Politik, Kultur*, 1-13 Bände, Freiburg–Basel–Wien 1990–1998.

Folyóiratcikk

Egyszerzős:

BARAN, ALEXANDER: *Archiepiscopus Theophanes Maurocordiato eiusque activitatis in Eparchia Mukacoviensis*, *Orientalia Christiana Periodica* 27 (1961) 115–130.

Kétszerzős:

BALOGH JÁNOS – SZENDREY ISTVÁN: *Bihar megye benépesülése a török hódoltság után*, Magyar Történeti Tanulmányok 6, Debrecen 1967, 41–69.

Tanulmánykötetben megjelenő cikk:

BENCZE ZOLTÁN: *A budaszentlőrinci pálos főkolostor a régészeti és történeti adatok tükrében*, Pálos rendtörténeti tanulmányok (szerk. Árva Vince–Sarbak Gábor), Csorna 1994, 154–163.

Lexikon-szócikk – egykötetes lexikon

HERVAY FERENC: *Pálosok*, Korai Magyar Történeti Lexikon 9–14. század (szerk. Kristó Gyula–Engel Pál–Makk Ferenc), Budapest 1994, 524.

Lexikon-szócikk – többkötetes:

ZBUDNIEWEK, JANUSZ: *Monaci di San Paolo Primo Eremita*, Dizionario degli Istituti di perfezione (diretto da Guerrino Pelliccia e da Giancarlo Rocca), vol. VI, Roma 1980, 26–43.

Forráskiadások:

A szerkesztő megjelölése nélkül:

Collectanea S. Congregationis de Propaganda Fide seu decreta instructiones rescripta pro apostolicis missionibus, vol. I. Romae 1907.

A szerkesztő megjelölésével:

Conciliorum Oecumenicorum Decreta, a cura di G. Alberigo e altri, Bologna 1996.

vagy

TÓTH ISTVÁN GYÖRGY: *Relationes missionariorum de Hungaria et Transilvania 1627–1707*, Roma-Budapest 1994.

Amennyiben a kiadvány nem tartalmazza a kiadás helyét vagy évét, akkor azt is jelöljük: h.n. (hely nélkül), é.n. (év nélkül).

A többedik kiadást az évszám mögé helyezett felsőindexben jelöljük: 1989³. Jelöljük azt is, ha nem változatlan utánnomásról van szó: pl. 3. bővített és átdolgozott kiadás.

12. LÁBJEGYZET

A szakdolgozatban pontosan és visszakereshetően meg kell jelölni, honnan, kitől származik az információ. Hivatkozni kell az átvett ismeret leőhelyére és a szerzőre minden esetben, ha adatot, következtetést, megállapítást, vagy gondolatmenetet vesz át a dolgozatóról valakitől. Ha szóbeli közlésről van szó, akkor azt is jelölni kell.

Szakirodalmi hivatkozásnál lábjegyzeteket alkalmazunk. A végjegyzet és az indirekt hivatkozás (pl: a mondat végén: /Kozma, 2000., 28. o./) nem alkalmazható.

A hivatkozás formája: a szövegben felső index jellegű ⁽¹⁾ folyamatos sorszámozással, a lábjegyzetben pedig az indexszámra hivatkozva a pontos leőhely megadásával.

Korrekt lábjegyzetelés és irodalomjegyzék csak akkor lehetséges, ha az anyaggyűjtés során teljes körű bibliográfiai leírást készítünk.

Általános megjegyzések:

Fontos alapelv: következetesség a bibliográfiai leírások és a formázás tekintetében. Nem fordulhat elő, hogy az egyik lábjegyzetben a szerzők neve nagykapitálissal, a másikon pedig kurziválva szerepel, stb.

A lábjegyzeteket a szövegszerkesztő automatikusan illeszti be a szövegbe. Nem alkalmazhatunk kézi beszúrást az élőlábba!

Rövidítések hivatalos és nemzetközileg elfogadott jegyzéke a Theologische Realenzyklopädie kiegészítő kötetében található (könyvtárunkban szabadpolcos).

Kiegészítő információk megadásában igazodjunk a mű eredeti nyelvéhez. Pl. magyarul: szerk., olaszul: a cura di, németül: Hrsg., köt. vol. Band, stb.

A vö. (vesd össze) csak akkor használandó a lábjegyzetben, amikor a főszövegben megfogalmazott vagy idézett vélemény kapcsán egy másik véleményre utalunk. Egyszerű forrásmegjelölésnél nem kell alkalmazni.

Az oldalszám után nem kell az o. old., vagy p. jelölést alkalmazni.

Mellőzhető az "in" is.

A kiadót nem tüntetjük fel.

Nem írjuk ki a szerzők tudományos minősítését: Dr. vagy Prof., sem pedig a társadalmi rangra vonatkozó utalást: gróf, vitéz, stb.

A lábjegyzet végén ne maradjon el az írásjel.

Közismert adatokat („Magyarország fővárosa Budapest”) nem látunk el hivatkozással.

Figyeljünk az alábbi példákban alkalmazott formázásra, a vesszők kitételére vagy hiányára!

Hivatkozási típusok

Ha egyszerezős könyvből idézünk első alkalommal:

megadjuk a szerző teljes nevét, a könyv teljes címét, (ha van: sorozat címe és a kötet száma), a kiadás helye és ideje, valamint az oldalszám(ka)t.

Például:

¹ TUSOR PÉTER, *Purpura Pannonica. Az esztergomi bíborosi székek kialakulásának előzményei a 17. században*, (Collectanea Vaticana Hungariae, Classis I, vol. 3.) Budapest–Róma 2005. 111–118.

Amennyiben a következő lábjegyzetben ugyanennek a műnek ugyanezt a részét idézzük, akkor:

² Uo.

vagy

² Ibidem.

Ha a mű ugyanaz, de az oldalszám eltérő:

³ Uo., 120.

vagy

³ Ibidem, 120.

Ha nem közvetlenül, hanem egy későbbi következő lábjegyzetben idézzük a művet, akkor rövidítünk:

¹¹ TUSOR, *Purpura Pannonica*, 178.

Amennyiben a szerzőnek nem idézzük más művét, írhatjuk így is:

¹¹ TUSOR, i. m., 178.

vagy

¹¹ TUSOR, op. cit., 178.

Kétszerzős könyv esetében, első alkalommal:

¹ TÜSKÉS GÁBOR – KNAPP ÉVA, *Népi vallásosság Magyarországon a 17–18. században. Források, formák, közvetítők*, Budapest 2001. 120.

Amennyiben a következő lábjegyzetben ugyanennek a műnek ugyanezt a részét idézzük, akkor:

² Uo.

vagy

² Ibidem.

Ha a mű ugyanaz, de az oldalszám eltérő:

³ Uo., 120.

vagy

³ Ibidem, 120.

Ha nem közvetlenül, hanem egy később következő lábjegyzetben idézzük a művet, akkor:

¹¹ TÜSKÉS–KNAPP, *Népi vallásosság Magyarországon*, 128.

Amennyiben a szerzőknek nem idézzük más művét, írhatjuk így is:

¹¹ TÜSKÉS–KNAPP, i. m., 177.

vagy

¹¹ TÜSKÉS–KNAPP, op. cit., 177.

Háromnál több szerzős könyv esetében nem a szerzőket, hanem a szerkesztő nevét célszerű kiemelni.

¹ BARTA GÁBOR (szerk.), *Mátyás király 1458-1490*, Budapest 1990, 226.

Amennyiben a következő lábjegyzetben ugyanennek a műnek ugyanezt a részét idézzük, akkor:

² Uo.

vagy

² Ibidem.

Ha a mű ugyanaz, de az oldalszám eltérő:

³ Uo., 155.

vagy

³ Ibidem, 155.

Ha nem közvetlenül, hanem egy később következő lábjegyzetben idézzük a művet, akkor:

¹ BARTA, *Mátyás király 1458-1490*, 255.

Többkötetes mű esetén ügyeljünk arra, hogy jelezzük azt is, ha a következő lábjegyzetekben már egy másik kötetet idézünk:

¹ PIRIGYI ISTVÁN, *A magyarországi görög katolikusok története*, Nyíregyháza 1990, I. köt., 77.

és

⁵ PIRIGYI, *A magyarországi görög katolikusok*, I. köt., 277.

De:

⁵¹ PIRIGYI ISTVÁN, *A magyarországi görög katolikusok története*, Nyíregyháza 1990, II. köt., 17.

és

⁵⁶ PIRIGYI, *A magyarországi görög katolikusok*, II. köt., 87.

Ez azért is fontos, mert előfordulhat, hogy a második (harmadik, stb.) kötet más évben jelent meg.

Amennyiben egy tanulmányt idézünk olyan többkötetes műből, melynek minden kötete önálló címmel és több szerzővel rendelkezik, ügyeljünk az adatok teljes felsorolására:

⁵⁹ VISMARA, PAOLA, *Die neuen Schwerpunkte in der Seelsorge*, Das Zeitalter der Vernunft. 1620/30–1750, Hrsg. von Marc Venard, (Geschichte des Christentums. Religion, Politik, Kultur, Band 9, hrsg. von Jean-Marie Mayeur–Charles Pietri–Luce Pietri–André Vauchez–Marc Venard), Freiburg–Basel–Wien 1993, 308–345.

Gyűjteményes kötetekből (konferenciakötetek, emlékkönyvek, stb.) egy adott tanulmány idézésekor, első alkalommal:

¹ FAZEKAS ISTVÁN, *Kísérlet a trentói zsinat határozatainak kihirdetésére Magyarországon 1564-ben*, R. Várkonyi Ágnes Emlékkönyv. Születésének 70. évfordulója ünnepére (szerk. Tusor Péter), Budapest 1998, 154–164.

Amennyiben a következő lábjegyzetben ugyanennek a műnek ugyanezt a részét idézzük, akkor:

² Uo.

vagy

² Ibidem.

Ha a mű ugyanaz, de az oldalszám eltérő:

³ Uo., 155.

vagy

³ Ibidem, 155.

Ha nem közvetlenül, hanem egy későbbi következő lábjegyzetben idézzük a művet, akkor:

¹¹ FAZEKAS, *Kísérlet a trentói zsinat*, 154–164.

Ha később ugyanabból a gyűjteményes kötetből idézünk, de már egy másik tanulmányt, akkor a gyűjteményes kötet bibliográfiai leírását rövidítjük:

¹² MOLNÁR ANTAL, *Egy katolikus misszionárius a hódolt Dél-Magyarországon: Don Simone Matkovich*, R. Várkonyi Ágnes Emlékkönyv, 232–250.

Gyakran idézet forráskiadásoknál lehetőség van az általánosan elterjedt rövidítés alkalmazására:

Például:

Első alkalommal:

¹ *Conciliarum Oecumenicorum Decreta* (COD), (a cura di Giuseppe Alberigo e altri), Bologna 1996, 660.

Majd később:

²¹ COD, 789.

Idézet időszaki kiadványokból

Folyóiratcikkek esetében első alkalommal megadjuk a szerző teljes nevét, a cikk címét, a folyóirat nevét és számát, zárójelben az évet és végül az oldalszámot.

Például:

¹ ROSA, MARIO, *L'immagine del vescovo nel Seicento*, *Ricerche di storia sociale e religiosa* 46 (1994) 49–59.

A következő alkalommal történő idézéskor a fenti példák szerint rövidítendő.

Ugyanez vonatkozik a többszerzős cikkekre is.

Amennyiben a később ugyanabból a periodikából (akár másik évfolyamból is) egy másik cikket idézünk, akkor a hosszabb cím rövidíthető:

¹² CHIOCHETTA, PIETRO, *La S. Congregazione e gli Italo-Greci in Italia*, *RSSR* 48 (1996) 55–99.

A teológiai/filozófiai időszaki kiadványok nemzetközileg elfogadott rövidítését a *Theologische Realenzyklopädie* kiegészítő kötete tartalmazza.

Egyszavas folyóirat-címeket nem rövidítünk: pl. Századok.

Amennyiben az időszaki kiadvány évente többször jelenik meg, de a lapszámozása folyamatos, akkor az évszám megadása után – pl. (2002) – nem kell megadni az adott számot.

Amennyiben viszont minden megjelenő számnál a lapszámozás újratezdődik, akkor meg kell adnunk az adott számot.

¹¹ TÜSKÉS GÁBOR – KNAPP ÉVA, *Vallásos társulatok Magyarországon a XVII–XVIII. században*, Néprajzi Látóhatár 1 (1992) 3–4, 8–36.

Ha az évszám előtt megjelenő szám nem az évfolyamot jelöli, mint pl. az Athanasiana esetében, és a lapszámozás értelemszerűen folyamatos, akkor sem nem kell külön jelölni az évfolyam szóban forgó számát.

¹¹ VÉGHSEŐ TAMÁS, *Benkovich Ágoston váradi püspök működésének görög katolikus vonatkozásai*, Athanasiana 16 (2003) 99–122.

Idézet lexikonokból, enciklopédiákból:

² HERVAY FERENC, *Pálosok*, Korai Magyar Történeti Lexikon 9–14. század, (szerk. Kristó Gyula–Engel Pál–Makk Ferenc), Budapest 1994, 524.

Többkötetes lexikonok esetében ügyeljünk a kötetszám megadására.

³ ZBUDNIEWEK, JANUSZ, *Monaci di San Paolo Primo Eremita*, Dizionario degli Istituti di perfezione, vol. VII (diretto da Guerrino Pelliccia e Giancarlo Rocca), Roma 1983, 25.

Elektronikus adathordozók és az internetes hivatkozás

Két lehetőség van: 1. a felhasználásra kerülő forrás megjelent papíralapon és elektronikus formában is. 2. Csak elektronikus kiadás létezik.

Az első esetben a hivatkozásnak a papíralapú kiadást kell követnie. Ettől csak akkor szabad eltérni, ha a mű nem található meg a hallgató számára elérhető könyvtárakban.

Figyeljünk arra, hogy az elektronikus kiadás követi-e a papíralapú kiadás tördelését (pl. PDF-fájlok esetében)? Ha igen, akkor meg tudjuk adni a pontos oldalszámot is.

Az elektronikus kiadásra történő hivatkozáskor törekedni kell arra, hogy a hivatkozás egyértelműen visszakereshető legyen.

A gyakorlatban kétféle adathordozóval találkozunk: a CD-ROM-mal vagy a távoli hozzáférésű HTML-dokumentummal. Ezt a megkülönböztetést a leírásban szögletes zárójel között szerepeltetjük: [CD-ROM] vagy [Online].

A bibliográfiai leírásban a fenti mintákat követjük.

⁵ SZINNYEI JÓZSEF, *Magyar írók élete és munkái*, [CD-ROM], Arcanum Digitéka 2000.

Távoli hozzáférésű HTML-dokumentumok esetében szintén szögletes zárójelben adjuk meg a hozzáférés dátumát [2006.04.25.] is. Erre azért van szükség, mert az internetes tartalmak változhatnak. Az URL címet mindig a két < > jel közé kell tenni (szóköz nélkül)!

¹¹ *Nagy képes világtörténet*, szerk. Maczali Henrik [Online]. Elérhetőség: Arcanum online: a tudástár, <http://online.arcanum.hu/nxt/gateway.dll/f_tortenelem/marczali?f=templates&fn=default.htm&vid=arc:demo>. [2006.08.31.].

¹² LUKÁCS LÁSZLÓ, *Az egyház világszolgálat*, Vigília 71 (2006) [Online]. Elérhetőség: <<http://www.vigilia.hu/2006/8/10608.htm>> [2006.09.02.].

Amennyiben a hivatkozott írásmű valamilyen formátumban letölthető, s ezért oldalszámokat is meg tudunk adni, akkor azt is jelöljük:

¹⁵ BALLA TIBOR, Az első világháborús osztrák–magyar tábornokok életrajzának kutatása, Századok 139 (2005) 83-100. [Online]. Elérhetőség: <<http://www.szazadok.hu/archiv/pdf/0501bt.pdf>>, PDF-formátumban letöltve: [2006.09.02.].

14. TÁBLÁZATOK, KÉPEK, GRAFIKONOK, ÁBRÁK

Táblázatok, képek, grafikonok és ábrák alkalmazásánál alapszabály az, hogy csak a valóban fontos mellékletek kerüljenek bele a szakdolgozatba. Ezeket csak akkor szabad a főszövegbe illeszteni, amennyiben azt elemzés követi. Minden egyéb esetben a szakdolgozat végén mellékletben kell szerepeltetni, s a főszövegben utalni rá. A főszövegbe beillesztett táblázatokat, képeket, grafikonokat és ábrákat sorszámmal és címmel kell ellátni, s jegyzéküket a szakdolgozat végén el kell helyezni. A sorszám és a cím a táblázatok fölé, az ábrák, képek, grafikonok alá kerül.

Csak azért ne helyezzünk el színes képeket a szakdolgozatban, mert „jól mutat”. Minden mellékletnek legyen pontos funkciója!

15. SZÁMOK ÉS MÉRTÉKEGYSÉGEK

Mondatot lehetőleg ne kezdjünk számmal. A számítási műveletek jelei előtt és után szóközt kell hagyni. Vigyázzunk arra, hogy a mínuszt és kötőjelet ne lehessen összekeverni. Mindig 0-t és 1-t írjunk O és I helyett. Mértékegységek jelölésekor a nemzetközi SI-rendszert kell követni.

16. NYILATKOZAT

A dolgozat utolsó oldala a szerző nyilatkozata, melyben kijelenti, hogy a dolgozat önálló munkájának eredménye.

Lásd: 4. sz. melléklet.

17. KÖTÉS – LEADÁS

A szakdolgozat nyomtatására és kötésére a konzulens tanár jóváhagyása után kerülhet sor. A kész szakdolgozatot 2 példányban, fekete színű kemény kötésben, a tanulmányi szabályzatban meghatározott időpontig a Tanulmányi Osztályon kell leadni,

1. sz. melléklet: A címlap

Szent Atanáz Görög Katolikus Hittudományi Főiskola
Liturgikus Tanszék
vagy **LevelezőTagozat**

**Az Istenszülő tisztelete a bizánci egyház
liturgiájában**

Készítette:
Kiss Péter

Szaktanár:
Dr. Kiss Pál

Nyíregyháza
2009

1. PÁLOS MISSZIÓK MAGYARORSZÁGON

1.1 A MISSZIÓK KEZDETEI

1.1.1 Vanoviczi János római tanulmányai

- 1.1.1.1 Vanoviczi előzetes tanulmányai
- 1.1.1.2 Rómába érkezésének körülményei
- 1.1.1.3 Tanulmányi előmenetele

1.1.2 Vanoviczi missziószervező munkássága

- 1.1.2.1 Az újhelyi kolostorban
- 1.1.2.2 Vándormissziók
- 1.1.2.3 A tábori lelkestség

1.1.3 A misszió korai szakaszának sajátosságai

- 1.1.2.1 Hitviták Sárospatakon
- 1.1.2.2 I. Rákóczi György támadása 1644-ben
- 1.1.2.3 A misszióban résztvevő pálosok

1.2 A PÁLOS APOSTOLI PREFEKTÚRA FELÁLLÍTÁSA

1.2.1 Az apostoli prefektúra intézménye

- 1.2.1.1 Történeti fejlődése
- 1.2.1.2 Magyarországi apostoli prefektúrák

1.2.2 Vanoviczi kezdeményezései a pálos prefektúra felállítás érdekében

- 1.2.2.1 Az 1658-as római útjai
- 1.2.2.2 Az 1664-ben beadott indítvány

1.2.2.3 A Propaganda Kongregáció döntése 1667-ben

1.2.3 A prefektúra megszervezése

1.2.2.1 Borkovich kinevezése és lemondása

1.2.2.2 Vanoviczi és Ivanovich harca

1.2.2.3 A prefektúra szervezeti felépítése

1.3 A MISSZIÓK FÉNYKORA

1.3.1 Pálos missziók az 1670-es években

1.3.1.1 Az ellenreformáció kibontakozása

1.3.1.2 Pálos misszióállomások

1.3.1.3 Üldözések és vértanúk

1.3.2 Benkovich Ágoston a pálos missziók élén

1.3.2.1 Missziós tevékenysége 1669-ig

1.3.2.2 A nagyszombati missziós szeminárium

1.3.2.3 Benkovich kapcsolatai a görög katolikusokkal

1.3.3 A pálos missziók eredményei

1.3.2.1 A rómaiba küldött jelentések forrásértéke

1.3.2.2 A pálos missziók színterei

1.3.2.3 A pálos missziók mérlege

1.4 A MISSZIÓK HANYATLÁSA

1.4.1 A politikai környezet változásai

1.4.1.1 Az ellenreformáció kifulladás

1.4.1.2 A soproni országgyűlés

1.4.2 A renden belüli ellentétek fokozódása

1.4.2.1 Bébery Gergely rendfőnöksége

1.4.2.2 A horvátok elszakadási törekvései

1.4.2.3 Az elszakadás után

1.4.3 Az egyházi állapotok változása a török kiűzése után

1.4.2.1 A missziók általános visszaszorulása

1.4.2.2 Az egyházmegyék újjászervezése

1.4.2.3 A plébániai rendszer újjáépítése

A fejezetek címrendszerének első számjegye a fejezetszámot jelöli!

A második fejezet címrendszere:

2.1

2.1.1

2.1.2

2.1.2.1

2.1.2.2

2.2.1

2.2.2

2.2.2.1

2.2.2.2

és így tovább.

3. sz. melléklet: Példa a szó szerinti idézetre:

Adriányi Gábor egyháztörténész a kérdéssel kapcsolatban megjegyzi: „*Melanchthon szerint, akinek nem tetszett a házasság, Luther Bora Katalinnal törököt fogott*”.¹ A lutheri reformáció válságával kapcsolatban a szerző a következőképpen fogalmaz:

„Az elszegényedett birodalmi lovagok felkelésének leverése (1523) Luther tekintélyén súlyos csorbát ejtett, hiszen azok a reformáció jelszavával, az »evangéliumi szabadság« ígéretével mentek harcba. Még inkább ez történt a német parasztháború idején. A természetben való gazdálkodást a pénzgazdálkodás lassan kiszorította és ez a nemesség elszegényedésével járt. A nemesség ezt a folyamatot a parasztság fokozatos kiszípolozásával akarta feltartóztatni. Az elkeseredett parasztság minden új mozgalomban, így a lutheri »evangéliumi szabadságban« is kedvező alkalmat látott, hogy elviselhetetlen terheitől megszabaduljon. Felkelő parasztok 1525. március 6-án 12 ún. artikusban állították fel követeléseiket. Ezekben többek között a papi tized, a jobbágyság eltörlését, a szabad vadászat és halászat jogát követelték. Luther előbb megértést mutatott a parasztokkal szemben (»Ermahnung zum Frieden«; 1525. április), de mikor azok az urakat tüzzel-vassal pusztítani kezdték, megváltoztatta nézetét és a legmértéktelenebb hangon felszólította a fejedelmeket (»Wider die räuberischen und mörderischen Rotten der Bauern«), hogy a parasztokat »mint veszett kutyákat« irtsák ki.”²

Más szerzők ettől eltérő véleményt fogalmaznak meg.

¹ ADRIÁNYI GÁBOR, *Az egyháztörténet kézikönyve*, Budapest 2001, 277.

² Uo.

N y i l a t k o z a t

Alulírott kijelentem, hogy az általam készített és benyújtott szakdolgozat saját munkám eredménye, melyben a felhasznált forrásokat és szakirodalmat a módszertani követelményeknek megfelelően feltüntettem.

Hozzájárulok, hogy a szakdolgozat könyvtári példányában a szaktanári értékelés is elhelyezésre kerüljön.

Dátum: Nyíregyháza,

.....
szerző aláírása